

UÇAN FARE İLE HAYALET HAYRİ

KARŞILAŞMA



BEYZA AKYÜZ

**UÇAN FARE İLE
HAYALET HAYRİ
KARŞILAŞMA**

BEYZA AKYÜZ

RESİMLEYEN: GAMZE HAYTA

UÇAN FARE İLE HAYALET HAYRİ KARŞILAŞMA

© 2017, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAN: Beyza Akyüz
RESİMLEYEN: Gamze Hayta
EDİTÖR: Burhanettin Düzçay
SON OKUMA: Hülya Dayan
GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: 2014

İkinci Baskı: Aralık 2017 (3000 adet)

*(Kitabın ilk baskısı Uçan Fare İle Hayalet Hayri adıyla
Yapı Kredi Yayınları tarafından gerçekleştirilmiştir.)*

ISBN: 978-605-2031-30-8

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

UÇAN FARE İLE HAYALET HAYRİ

KARŞILAŞMA

BEYZA AKYÜZ

 tudem



Beyza Akyüz

Kayısı zamanı, Bolu'da doğdu. Alman Filolojisi okudu. Bitirme tezini karşılaştırmalı çocuk edebiyatı üzerine hazırladı. TRT'de editör ve danışman olarak çalıştı. Küçük Hezarfen, Canım Kardeşim, Çelebi ve Laklak, Çomar, Tomar, Kömür gibi sevilen çizgi filmlerin senaristi. Tutkulu bir hikâye toplayıcısı ve anlatıcısı.

Her yaştan dinleyiciye, bin bir çeşit mekânda “Şifâhen Masallar” anlatıyor. Zeytin yemeyi çok seven kedisi Sunnyboy ile Çengelköy'de, tepedeki rüzgârlı evde yaşarken gördüğü rüyaları, toz gibi savrulurken yaşadığı masalları yazmaya devam ediyor.

İnce ruhlu, yumuşak huylu Gülpembem'e..

Bölümler

Bölüm I

Karşılaşma 9

Bölüm 2

Okulda İlk Gün..... 25

Bölüm 3

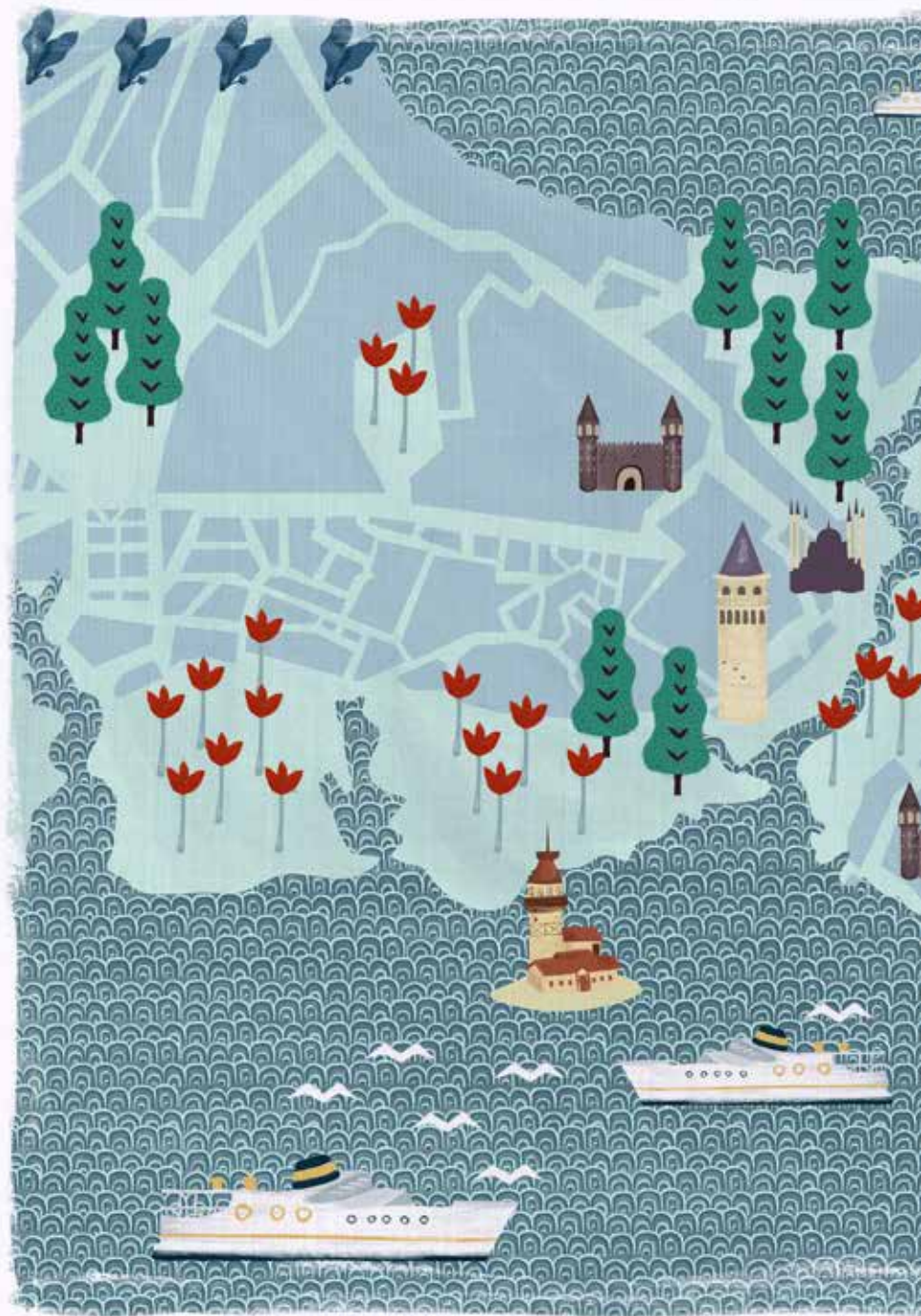
Büyüyünce Ne Olacağım?..... 42

Bölüm 4

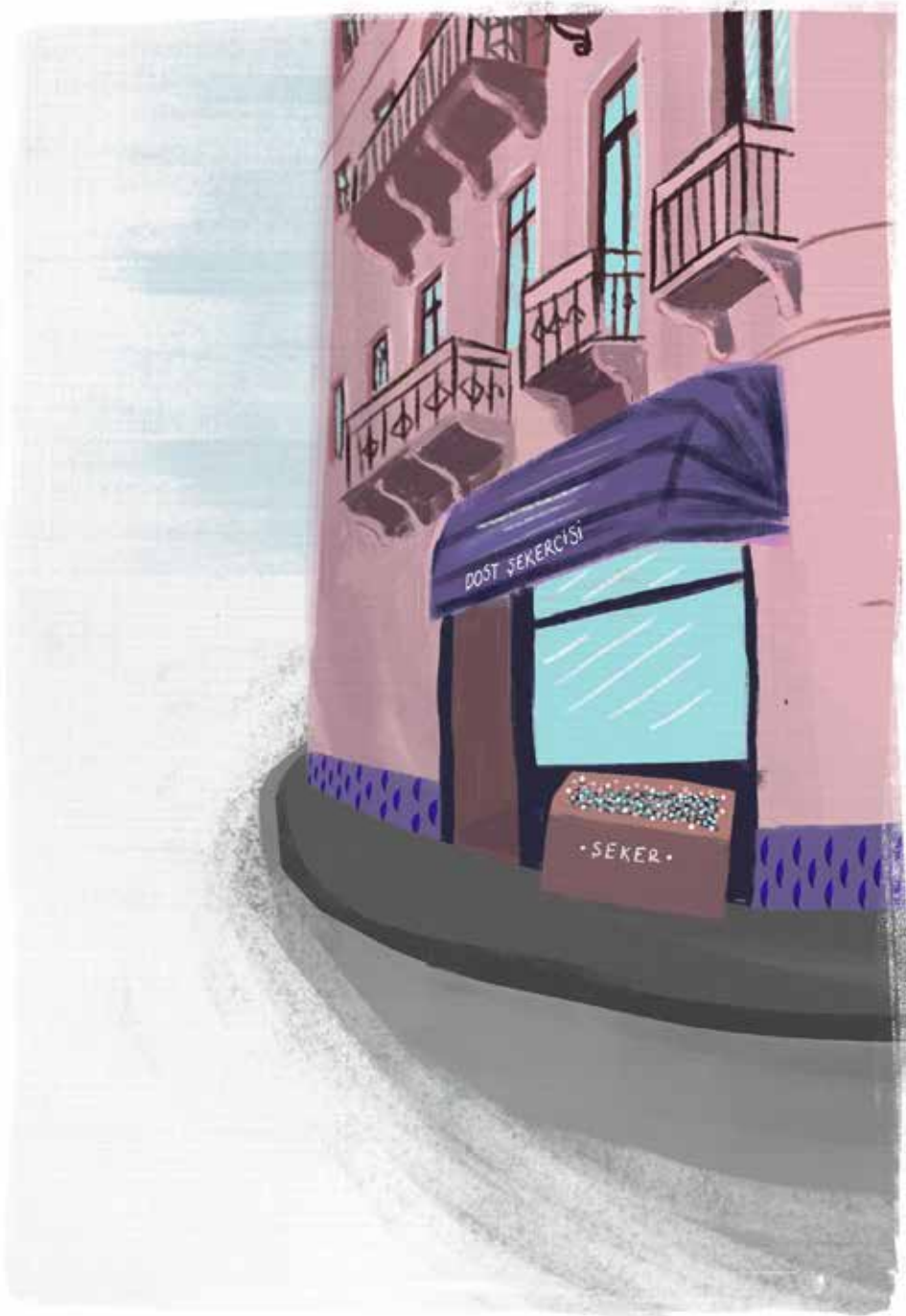
Müzik Kutusu 58

Bölüm 5

Avustralya'dan Balat'a..... 74







Bölüm I Karşılaşma

Bir gün daha bitmişti, Dost Şekercisi'ni kapatma zamanıydı. Yamak, dükkânın ışıklarını kapattı. Şerbetli Ali Usta kapıda onu bekliyordu. Yamağa elini çabuk tutmasını söyledi. Her zamanki gibi huysuzluğu üstündeydi. Yamak, telaştan anahtarları yere düşürdü. Usta da ters ters baktı. Bütün ustalar biraz huysuz galiba, yamakların sabrını ölçmeye mi çalışıyorlar ne?

Şerbetli Ali Usta, mahalledeki Dost Şekercisi'nin bir numaralı ustası; şeker, lokum, pasta yapmakta çok yetenekli ama işte, onun da çekilmez yanları yok değil.

Akşam ilerlerken koşarak evlerine giden çocuklar da Şerbetli Ali Usta'ya çarparak geçip gitti. Usta, çocuklara sinirlenmedi. Onları seviyor galiba.

Usta ve yamağı sokakta gözden kaybolurken, dükkânda küçük bir ışık yandı. Belli belirsiz, çok zayıf bir ışık... Bu ışık, Uçan Fare'nin Delik Saray dediği, yıllardır yaşadıkları yuvalarından geliyordu.

Delik Saray'ın giriş kapısı, şekerçi dükkânının arka tarafındaki mutfakta, tezgâhın hemen altındaydı. Eğer dikkatli bakarsan görebilirsin.



Uçan Fare'ye bak, şeker ve kibrit kutusundan yapılan yatağına yatmış bile. Başucundaki ışık hâlâ açık. Bu lambayı sokakta bulmuştu. Annesi bu ilginç lambayı çok seviyor, onun orijinal bir tasarım olduğunu söylüyor. Anneler böyle şeyleri hep sever zaten.

Annesi, Uçan Fare'nin üstünü çuval iplerinden özenle ördüğü örtü ile kapatırken, "Yarın çok işin var. Okullar açılıyor. Bir sürü çocuk gelir şimdi şekerçi dükkânına. Sakarlıkları işimize yarayacak yine..." deyip güldü. "Yere düşürdükleri şekerleri kimseye görünmeden alırsan epeyce şeker toplayabilirsin."

Annesi konuşurken, Uçan Fare'nin aklı başka bir yerdeydi. Tıpkı diğer çocuklar gibi... Fare de olsa nihayetinde o da henüz bir çocuk.

"Çocuklar neden okula gidiyor anne?"



“Sanırım hayatı öğrenmek için.”

“İyi de hayat sokakta değil mi?”

“Bilmiyorum oğlum. Tek bildiğim, senin çok iyi yerlere gelmen gerektiği.”

“İyi ama ben daha uçamıyorum bile, sen ve babam gibi değilim. Ben adım bile hak etmiyorum! Uçan değil, Uçamayan Fare olmalı benim adım.”

“Onlar uçuyor da ne olmuş! Hem yaklaşık yirmi beş metreden aşağı doğru süzölmeye uçmak mı denir? Olsa olsa yumuşak iniş denir ona.”

Uçan Fare, annesinin espri anlayışının hiç de fena olmadığını anladı o an. Bu anneler, hep şaşırtıcı olur zaten. Hiç ummadığın zamanlarda, beklenmedik yetenekleri ortaya çıkıverir.

“Kafana takma sen, uçmak senin doğanda var, bir gün mutlaka uçacaksın. Önemli olan, başka şeylerde de başarılı olmak!” diyerek kafasını karıştırdı anne fare.

Uçan Fare o gece, başka bir şeyde başarılı olmak üzerine düşündü. Sadece kendisi gibi olmak istiyor-

du o. 'Ama eğer annem istiyorsa başka şeyleri de denemeliyim,' diye düşündü.

* * *

Dün gece bunları düşünürken uyumuş olmalıydı; şimdi, delikten süzülen ışıkla uyandı. Okulun ilk günü olduğu için sokak oldukça hareketliydi.

Seher abla da erkenden gelip dükkânını açmıştı. Seher abla, Dost Şekercisi'nin sahibi. Bu dükkân ona babasından kalmış. Çok güzel, eğlenceli biri, sürekli gülümsüyor; çocuklarla konuşmayı seviyor. Hatta bazen çok konuşuyor. Çocuklar okula giderken ya da okul çıkışı mutlaka dükkâna uğruyor. Şeker tezgâhının arkasında küçücük kalsalar da boylarından büyük şeker kavanozlarına bakmak, onları mutlu ediyor galiba. Çünkü şekerlere bakarken göz bebekleri büyüyor ve ağızları bir yay gibi geriliyor.

Ve işte, ilk müşteriler gelmişti bile. İçeriye üç çocuk girdi; ikisi birbirinin aynısı... Bunlar ikiz kız kardeşler, Tıpır ile Kıpır'dı. Yanlarındaki ise Hayalet Hayri. Elleri cebinde, öylece duruyor. Konuşmayı pek sevmiyordu galiba. Ama gözleri fıldır fıldır.



Herhalde, varlığıyla yokluğu pek belli olmadığı için hayalet diyorlardı ona. Dışarıdan bakınca Hayri'nin hiçbir şey düşünmediği sanılabilirdi. Ama gerçek aslında hiç de görüldüğü gibi olmayabilirdi. Kızlar bıcıır bıcıır konuşurken o, dükkânı inceliyordu.

“Merhaba, ben Seher! Hoş geldiniz,” derken kızların benzerliği dikkatini çekti. “Ayyy, ikiz misiniz siz?”

Kızların sıkça karşılaştığı bir tepkiydi bu.

Kıpır, dükkândaki her şeye tek tek dokunmakla meşguldü o sırada; büyükler bunu pek sevmez. Oysa dokunmadan nasıl tanıyabilirsiniz yabancı bir şeyi?

Tıpır, soruya her zamanki bilmişliğiyle cevap verdi:

“İkiziz evet. Ama aslında birbirimizin tersiyiz, tıpkı bir ayna gibi...” dedi.

“Nasıl yani?” diye merakla sordu Seher abla.

“Bak şimdi,” dedi Tıpır ve sağ eliyle kafasını kaşıdı. Karşısındaki Kıpır da hemen sol eliyle kafasını kaşıdı. Tıpır sağ eliyle deli deli yaptı, Kıpır da sol eliyle...

Seher abla şaşkın şaşkın bakarken, “Aaaa, şaka mı



UÇAN FARE İLE HAYALET HAYRİ

Birinci kitap

KARŞILAŞMA

RESİMLEYEN: GAMZE HAYTA

**İçine kapanık bir çocuk ile matrak bir
farenin kıpır kıpır öyküsü...**

Bilime meraklı farenin Hayalet Hayri ile birlikte okula gitme serüvenleri türlü maceralarla sınırlanırken, bitirim ikiliyi kâh berber dükkânından kaçarken kâh bir ağacın tepesinde kurtarılmayı beklerken görmek kaçınılmaz olur.

Neşeli bir serinin ilk halkası olan bu kahkahası bol kitap, çocukları hayat üzerine düşündürmeyi de ihmal etmiyor.

www.tudem.com

[f](#) [t](#) [@](#) [v](#) tudemyayingrubu

ISBN: 978-605-2031-30-8



9 786052 031308

